

## 1. září

**SV. TEREZIE MARKÉTY OD SRDCE JEŽÍŠOVA  
(ANNY MARIE REDI),  
PANNY**

Anna Marie Redi se narodila 15. července 1747 ve šlechtické rodině v toskánském Arezzu [arecu]. Dostalo se jí výjimečného duchovního porozumění od jejího otce, který ji od útlého dětství vedl k hlubokému vztahu k Ježíši, k úctě k Jeho Srdci a duchovně ji doprovázel. V devíti letech byla dána na výchovu k benediktinkám do Florencie. Zde strávila sedm let, zde také později zaslechla hlas sv. Terezie z Avily a rozlišila povolání na Karmel. Do kláštera bosých karmelitek ve Florencii na Via Borgo la Croce (zrušený v roce 1808) vstoupila 1. září 1764, roku 1765 při obléčce přijala jméno Terezie Markéta od Srdce Ježíšova, o rok později složila sliby. Po Letnicích roku 1767 ji Pán obdaroval hlubokou mystickou zkušeností, když ji silně zasáhl slovy sv. Jana „Bůh je láska“. Objevila své osobní povolání k životu skrytému v lásce, v úplném sebeodevzdání Bohu a bližním, v péči o nemocné a staré spolusestry. Pán jí ponechal vnímání své stravující lásky, odňal jí však prožívání její opětvující lásky, kdy – podle svědectví zpovědníka – „milovala, a přitom nemohla věřit, že miluje“. Zemřela náhle na akutní zánět pobříšnice 7. března 1770, ve dvaceti dvou letech. Její tělo je uloženo ve florentském klášteře na Via de' Bruni. Za blahoslavenou ji prohlásil Pius XI. roku 1929, za svatou roku 1934.

**Uvedení do první modlitby**

**Ant.** Pojdme, klaňme se neposkvrněnému Beránkovi, kterého následují panny.

**Modlitba se čtením**

Hymnus jako v ranních chválách.

**1. ant.** Za noci po tobě prahne má duše.

Žalmy ze společných textů o pannách.

**2. ant.** Zasnoubím se s tebou věrností, a tak poznáš Hospodina.

**3. ant.** Vzpomněl jsem si na tebe, na lásku tvého mládí, když jsi šla za mnou na poušti.

V. Věčnou láskou jsem tě miloval,  
O. proto jsem ti zachoval smilování.

### PRVNÍ ČTENÍ

Z prvního listu svatého apoštola Jana

4,7-16

*Bůh je láska*

Milování, milujme se navzájem, protože láska je z Boha, a každý, kdo miluje, je zrozen z Boha a poznává Boha. V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jednorozeného Syna, abychom měli život skrze něho. V tom záleží láska: ne že my jsme milovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy.

Milování, když nás Bůh tak miloval, máme se i my navzájem milovat. Boha nikdo nikdy nespatriil. Když se milujeme navzájem, Bůh zůstává v nás a jeho láska je v nás přivedena k dokonalosti. Že zůstáváme v něm a on v nás, poznáváme podle toho, že jsme od něho dostali jeho Ducha. My jsme očítí svědkové toho, že Otec poslal svého Syna jako spasitele světa. Kdo vyznává, že Ježíš je Syn Boží, v tom zůstává Bůh a on v Bohu. My, kteří jsme uvěřili, poznali jsme lásku, jakou má Bůh k nám. Bůh je láska; kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh zůstává v něm.

### ZPĚV PO PRVNÍM ČTENÍ

1 Jan 4, 7.16

Milujme se navzájem, protože láska je z Boha. \* Každý, kdo miluje, je zrozen z Boha a Boha poznává.

V. My, kteří jsme uvěřili, poznali jsme lásku, jakou má Bůh k nám. \* Každý, kdo miluje.

### DRUHÉ ČTENÍ

Z kanonizačních spisů

(Decr. „super tuto“ – AAS 26 [1934] 105-106)

*Kristova láska naléhá*

Můžeme říci, že celý život Terezie Markéty, i když byl velmi krátký, byl neustálým výstupem jejího nevinného srdce k Bohu.

Její ušlechtilá duše spontánně hledala Boha a byla přesvědčena, že jedině v něm může spočinout. Průzračnost ducha byla u ní spojená s nejhlubší pokorou: zamilovala si být zcela neznámá a považovaná za nic. Ponížení přijímala nejen trpělivě, ale i s radostí.

Touto jemností srdce a pokorou ducha vystoupala až k nejvyššímu stupni lásky, ve které učinila za krátkou dobu takový pokrok, že plála žářem opravdu serafinským. Když začala mluvit o Bohu, jakoby se její tvář rozzářila plamenem.

Božskou láskou vroucně milovala i své bližní, hlavně hříšníky, za které se ochotně Bohu nabídla jako oběť. Ke svým spolusestrám, zvláště nemocným, přistupovala s pokornou laskavostí a s dokonalým sebezříkáním, takže ji považovali za anděla lásky.

Plamen lásky živila především eucharistickým chlebem, po kterém dychtivě toužila, a zároveň výjimečnou úctou k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu, třebaže tato tak plodná úcta byla tehdy potlačovaná jansenistickým bludem, který se šířil po celém Toskánsku. S něžnou zbožností uctívala také panenskou Matku Boží jako vzor a ochránkyni své vlastní panenské čistoty.

V hluboké kontemplaci, již byla obdarována, se sjednocovala s Bohem stále úžeji a začala z ní vyzařovat jakási záře nadcházející věčnosti. S blížícím se odchodem však ještě měla tato pravá dcera svaté matky Terezie a věrná učednice svatého Jana od Kříže projít mystickým mučednictvím duše, takže se stala živým obrazem svého ukřižovaného Snoubence. Příčinou jejího mučednictví se pak stala sama síla lásky. Čím vroucnější je totiž láska, tím více na duši naléhá, aby milovala. Naše láska se však nikdy nevyrovná nekonečné lásce Boží, a tak nesmírná touha po vyšším stupni lásky duši tak souží, že jí připadá, jako by byla ponořená do temné noci a ztratila lásku k Bohu. Neboť čím větší je láska, tím si připadá menší.

Tímto vrcholným mučednictvím srdce je duše opravdu přibita s Kristem na kříž a získává pro sebe i pro druhé hojné plody vykoupení. Jsou to právě tyto nejčistší a nejušlechtlejší duše v církvi, které svým utrpením, láskou, modlitbou a mlčenlivým apoštolátem pomáhají všem.

### ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ

Dt 6,4-5; 4,24

Slyš Izraeli, Hospodin, je náš Bůh, Hospodin je jediný. \* Miluj Hospodina, svého Boha, celým srdcem, celou duší a celou svou silou.

V. Hospodin, tvůj Bůh, je oheň stravující, Bůh žárlivě milující.

\* Miluj.

Závěrečná modlitba jako v ranních chválách.

## Ranní chvály

### HYMNUS+ (nápěv č. 16)

Ježíši, tebe hledám  
ve všem tvém stvoření,  
své srdce k tvému zvedám,  
k živému prameni;  
v něm krása světů všech se skví,  
v něm hoří Boží tajemství.  
Jsi vládce můj, jsi bratr můj,  
můj Ježíš Bůh a Pán.

Tvé Srdce, z něhož září  
Trojice Boží jas,  
zná hořkost v potu tváři,  
když tys byl jedním z nás.  
Kéž v práci mé i nesnázi  
vždy Srdce tvé mě provází.  
Tys v radosti, tys v žalosti  
můj Ježíš, Bůh a Pán.

Ježíši, tobě patřím  
svým tělem, duší svou.  
Tobě a všem svým bratřím  
chci sloužit s pokorou.  
Otevři výheň lásky své  
a spal v ní všechno nečisté.  
Ať jediná jsi touha má,  
můj Ježíš, Bůh a Pán.

Přesvaté Srdce Páně,  
žehnej všem krokům mým,  
abych šel odhodlaně  
vždy za tvým královstvím.  
Ať v každém, koho potkávám,  
vzkaz Pána svého poznávám,  
že k cestě své mě v lásce zve  
můj Ježíš, Bůh a Pán.

Nebo:

Ty, jež jsi tolik milovala,  
a věřit nemohla, že miluješ,  
pros...  
aby nás touha stravovala,  
abychom milovali též.

Ty, jíž se vlastní láska zdála  
tak plná iluzí a prázdnoty,  
pros...  
aby nás bolest tvarovala,  
abychom zráli jako ty.

Ty, jež jsi všechno ukládala  
do Srdce Kristova, v něm skryla se,  
pros...  
aby v nás láska, třeba malá,  
sloužila druhým ke spáse.

**1. ant.** Po tobě žíznila duše tvé snoubenky, svou pravici jsi jí podpíral.

Žalmy a kantikum nedělní z 1. týdne.

**2. ant.** Velebte Pána, panny, velebte Pána, pokorné srdcem.

**3. ant.** Mé srdce i mé tělo s jásotem tíhnou k živému Bohu.

### KRÁTKÉ ČTENÍ

Kol 3,1-4

Když jste s Kristem byli vzkříšeni, usilujte o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslíte, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi. Jste přece už mrtví a váš život je s Kristem skrytý v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, váš život, potom se i vy s ním ukážete ve slávě.

### ZPĚV PO KRÁTKÉM ČTENÍ

**O.** Slyš, Hospodine, můj hlas, \* hledám tvou tvář. Slyš.

**V.** Mé srdce k tobě mluví, \* hledám tvou tvář. Sláva Otci. Slyš.

### Antifona k Zachariášovu kantiku

Já jsem cesta, pravda a život; nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.

### PROSBY

Klaňme se Ježíši Kristu, neboť on je branou ke všem tajemstvím Otce, a s vírou ho prosme:

*Pane, ukaž nám Otce.*

Ježíši, ty jsi světlo světa a odlesk Otcovy slávy,

— v temnotách víry buď ty sám naším světlem.

Ježíši, vtělené Slovo, tys dal svaté Terezii Markétě nové srdce a vložil do ní svého ducha,

— dej, abychom i my žili tvým životem, skryti v Bohu.

Ježíši, ty jsi mezi námi jako ten, kdo slouží,

— kéž dnes sloužíme spolu s tebou, pokorně a beze vší okázalosti.

Ježíši, tys nesl naše utrpení a obtížil ses našimi bolestmi,

— kéž umírání, které prožíváme na svém těle, přispívá k dobru všech.

Ježíši, každý, kdo plní vůli Boží, je tvůj bratr i sestra i matka,  
— dej, ať na Mariinu přímluvu pohotově uskutečňujeme  
Otcovu vůli.

Otče náš.

### ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Bože, Prameni života a svatosti, tys dal Terezii Markétě milost  
čerpát pokoru a lásku ze zdrojů Spasitelových; na její přímlu-  
vu dej i nám, ať se nikdy neodloučíme od lásky Kristovy  
a smíme vážit vodu s radostí z pramenů spásy.

## Nešpory

### HYMNUS+ (nápěv č. 12)

Květem jsi, vůni vydáváš,  
Bůh naplnil tě milostí,  
příkladem svým nám pomáháš  
žít v láskyplné skrytosti.

Jdeš za Beránkem vítězným  
v průvodu panen v nebesích,  
dej, ať se srdcem oddaným  
kráčíme ve tvých šlépějích.

Učiň, aby nás spaloval  
oheň, jenž plane v srdci tvém,  
aby se Kristus vším nám stal:  
pokojem, štěstím, životem.

Dej, ať s vděčností přijmeme,  
co působí v nás Svátý Duch,  
a odpovědět toužíme  
na lásku, kterou nám dal Bůh.

Trojice, kterou nazíráš  
a v jejímž lůně skrytá jsi,  
kéž přijme v oběť život náš  
se všemi jeho zápasy.

Nebo: (nápěv č. 17)

Kde jsi můj Ježíši? v touze zní hlas.  
Srdce mé hledá tě po všechen čas.  
Ó Ježíši můj, ó Ježíši můj,  
v životě, ve smrti při mně vždy stůj.

Všechno je darem tvým, sám nemám nic.  
S důvěrou, Pane můj, spěchám ti vstříc.  
Ó Ježíši můj, ó Ježíši můj,  
v životě, ve smrti při mně vždy stůj.

Upokoj svědomí, duši dej klid.  
Bez tebe, Ježíši, nemohu žít.  
Ó Ježíši můj, ó Ježíši můj,  
v životě, ve smrti při mně vždy stůj.

Tomu, kdo s důvěrou k tobě se zná,  
všechno jen k dobrému napomáhá.  
Ó Ježíši můj, ó Ježíši můj,  
v životě, ve smrti při mně vždy stůj.

**1. ant.** Učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem.

*Žalmy a kantikum ze společných textů o pannách.*

**2. ant.** U tebe je pramen života, napájíš nás proudem svého blaha.

**3. ant.** S radostí budete vážit vodu z pramenů spásy.

**KRÁTKÉ ČTENÍ**

**1 Jan 4,16bc**

Bůh je láska; kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh zůstává v něm.

**ZPĚV PO KRÁTKÉM ČTENÍ**

**O.** Zátopy vod \* nemohou uhasit lásku. Zátopy vod.

**V.** A proudy řek ji neodplaví, \* nemohou uhasit lásku. Sláva Otcí. Zátopy vod.

## Antifona ke kantiku Panny Marie

Jako Otec miloval mne, tak jsem já miloval vás. Zůstaňte v mé lásce.

### PROSBY

Oslavujme Krista, který nám dal v Terezii Markétě vzor neprožívané, a přesto věrně žité lásky k Bohu a k bližnímu. Na její přímluvu prosme:

*Pane, uč nás milovat svou láskou.*

Kriste, ve svém Srdci jsi nám zjevil lásku věčného Otce,

— dej, ať jsme živými svědky této Boží lásky.

Kriste, přišel jsi vrhnout oheň na zem, a jak si přeješ, aby už vzplanul!

— prosíme, neprodlévej a zapal nás ohněm té lásky, jímž hořelo srdce Terezie Markéty.

Kriste, ty nás učíš dělat to, co se líbí tvému Otcí,

— dej, ať zachováváme jeho přikázání a zůstáváme v jeho lásce.

Kriste, jako skrytě přebýváš ve svátostech, skrýváš se i v našich bližních,

— otevři naše oči, ať tě vidíme v bratřích a sestřích a sloužíme ti v nich.

Kriste, když se svatá Terezie Markéta zcela vydala tvé stravující lásce, rychle jsi ji povolal k sobě,

— přijmi k sobě brzy i naše zemřelé bratry a sestry.

Otče náš.

*Závěrečná modlitba jako v ranních chválách.*